

Τι θυμάμαι;

(5 - 10)

1. Συμπληρώνω

1. Όταν οι γονείς μου ήταν παιδιά, _____ (ζω) σε μια μικρή πόλη. Τώρα μένουμε στην Αθήνα.
2. Κυρία Ελένη, τι μουσική _____ (ακούω) το 1960;
3. Όταν ήμουν μικρός, _____ (πίνω) πολύ γάλα, γι' αυτό τώρα το σιχαίνομαι.
4. Πέρσι, κάθε Τρίτη οι φίλοι μου κι εγώ _____ (πηγαίνω) σινεμά.
5. Χτες, η φίλη μου μου _____ (τηλεφωνώ) κάθε μία ώρα και μου _____ (λέω) διάφορα χαζά πράγματα.

2α. Συμπληρώνω

Μπάλα για πάντα

Τα παιχνίδια με την μπάλα τα **ήξεραν** (ξέρω) και στην αρχαία Ελλάδα. Η μπάλα, βέβαια, τότε _____ (ονομάζομαι) «σφαίρα» και _____ (φτιάχνονται) από δέρμα -όπως και σήμερα- ή ύφασμα. Οι αρχαίες μπάλες _____ (γεμίζονται) με τρίχες αλόγου, άμμο, άχυρο ή μαλλί. Τα αγόρια και τα κορίτσια δεν _____ (παίζω) τα ίδια παιχνίδια με την μπάλα. Τα αγόρια _____ (ασχολούμαι) με κάτι που _____ (μοιάζω) με χάντμπολ, ενώ τα κορίτσια _____ (προτιμώ) κάτι που _____ (λέγομαι) «απόρραξις» και _____ (μοιάζω) με το σημερινό βόλεϊ. Κι όταν ένα παιδί _____ (βαριέμαι) την μπάλα, η τυφλόμυγα, το κρυφτό, το κυνηγητό κι ένα σωρό άλλα παιχνίδια _____ (περιμένω)...

2β. Συμπληρώνω το κείμενο και διαβάζω πώς παιζόταν η «εφηβική σφαίρα»

Για την εφηβική σφαίρα **χρειάζονταν** (χρειάζομαι) πολλοί παίκτες: οι παίκτες _____ (χωρίζομαι) σε δύο ομάδες. Μετά _____ (τραβάω) μια γραμμή στο χώμα με μια πέτρα και πάνω σ' αυτή τη γραμμή _____ (τοποθετούμαι) η μπάλα. Έτσι _____ (φτιάχνω) δύο γήπεδα. Πίσω από τα γήπεδα _____ (τραβάω) άλλες δυο γραμμές και εκεί _____ (στέκομαι) η κάθε ομάδα.

Με το σύνθημα οι δυο ομάδες _____ (τρέχω) να πιάσουν την μπάλα. Η ομάδα που την _____ (πιάνω) πρώτη την _____ (πετώ) με δύναμη στους αντιπάλους, που με τη σειρά τους _____ (προσπαθώ) να την πιάσουν και να την πετάξουν πίσω.

Αυτός που _____ (πατάω) τις γραμμές _____ (βγαίνω) από το παιχνίδι.

(στοιχεία από το Μαρίνα Πλατή, *Παίζοντας στην Αρχαία Ελλάδα... με τον Λύσιν και την Τιμαρέτην*, Υπουργείο Αιγαίου, Ίδρυμα Ν.Π. Γουλανδρή – Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, 1998)

3. Τι παιχνίδια έπαιζαν οι γονείς σου; Ρώτησέ τους και γράψε ένα μικρό κείμενο (100-150 λέξεις)

4. Προσπάθησε να γράψεις δύο παραγράφους για το θέμα: «Μερικά επεισόδια από τις περσινές μου διακοπές». Η πρώτη παράγραφος θα είναι ένα e-mail σε ένα φίλο σου στην Ελλάδα και η δεύτερη μία έκθεση για το σχολείο. Εκτός από τις λέξεις και εκφράσεις που ήδη διάβασες, μπορεί να σε βοηθήσουν για την πρώτη παράγραφο και οι εξής λέξεις και εκφράσεις. Προσπάθησε όμως να βρεις και δικές σου:

Τη βρίσκω

Τρώω πακέτο

Βολτάρω

Τη βγάζω στην παραλία

Πίνω ξίδια

Γίνομαι κόκαλο

Ξενερώνω

Παίζω ηλεκτρονικά

Τρώω πόρτα σε κλαμπ

Κουλάρω

Τα φτύνω

4α. Διαβάζω το παρακάτω κείμενο και απαντώ στις ερωτήσεις

Με λένε Δημήτρη. Αυτό όμως το έμαθα αργότερα, μετά τα δώδεκά μου, όταν ήρθα στην Αθήνα. Μικρός είχα προβλήματα. Ο πατέρας μου με φώναζε Μήτσο, ο θεός ο Ντίνος Δήμο, ο αδερφός μου ο Γιώργης Μήτρο, τ' άλλα μου τ' αδέρφια και οι συμμαθητές μου Δημητρίε ή Δημητριό και σπανιότερα κάποιοι Μίμη ή Δημητράκη.

- Πώς σε λένε, παιδάκι μου; με ρωτούσαν κι εγώ δεν ήξερα ποιο απ' όλα να πω.

- Με λένε Δημητριό, έλεγα τις πιο πολλές φορές κι αγανακτούσα που δεν είχα ένα πιο βολικό όνομα, όπως τ' άλλα μου τ' αδέρφια: Παρασκευή, Βασίλης, Γιώργης, Κυριάκος, Νίκος, Ευγενία, Τάκης, Αλέκος – οχτώ, αν τα μετρήσατε, κι ένα εγώ εννέα κι ένα που πέθανε μικρό δέκα.

(Δημήτρης Γκιώνης, *Τώρα θα δεις...*, Καστανιώτης, 1994, με αλλαγές)

• Ποιο ήταν το όνομα του παιδιού που μιλάει;

• Πώς το φώναζαν οι άλλοι άνθρωποι;

• Πώς σε λένε; / Πώς σε φωνάζουν;

4β. Αντιστοιχίζω

Όνομα	• το όνομα που σου δίνουν οι άλλοι και έχει σχέση με κάποιο χαρακτηριστικό ή ιδιότητα
Επώνυμο	• η λέξη με την οποία είναι γνωστό ένα πρόσωπο, το μικρό όνομα
Παρατσούκλι	• το όνομα με το οποίο φωνάζουν κάποιον η οικογένεια και οι φίλοι του
Ψευδώνυμο	• το οικογενειακό όνομα
Χαϊδευτικό	• το όνομα που χρησιμοποιούν συνήθως οι καλλιτέχνες ή οι συγγραφείς αντί για το πραγματικό τους όνομα

4γ. Πώς αλλιώς λέγεται

η Ελένη η Ελενίτσα

η Μαρία το Μαράκι

ο Γιώργος ο Γιωργάκης

η Άννα η Αννούλα

η Χριστίνα; _____

ο Δημήτρης; _____

5. Συμπληρώνω τα κενά όπως στο παράδειγμα

1. - Έβαψε επιτέλους ο πατέρας σου εκείνη τη βρώμικη πόρτα; **Ναι, την** έβαψε χτες.
2. - Αυτό το τραγούδι είναι το Imagine; -Ναι, ο Αντόνιο ___ παίζει πολύ καλά στο πιάνο.
3. - Πού είναι τα κλειδιά της Χριστίνας; - _____ έχασε, η χαζή!
4. - Έσπασες τα αυγά για την ομελέτα; -Ναι, _____ έσπασα.
5. - Έκανε την άσκηση ο Μανώλης; -Ναι, _____ έκανε.
6. - Του είπες όλα τα νέα; -Ναι, ___ ___ είπα.

6. Απαντώ στις ερωτήσεις βάζοντας στη σωστή θέση τις αντωνυμίες όπως στο παράδειγμα

1. Έστειλες στο Δημήτρη την πρόσκληση για το πάρτι;

Ναι, **του την** έστειλα χτες.

2. Επέστρεψες στα ξαδέρφια σου το βιβλίο που σου δάνεισαν;

Όχι, δεν _____ επέστρεψα ακόμη.

3. Λες στους γονείς σου να σου δίνουν λεφτά κάθε Σάββατο;

Εεε, δεν _____ λέω μόνο κάθε Σάββατο. Συνήθως, _____ ζητάω χαρτζιλίκι πιο συχνά γιατί _____ τελειώνει!

4. Θα δώσεις το τηλέφωνο του Φίλιππου στην Κατερίνα;

Δε θα _____ δώσω ακόμη, γιατί πρέπει πρώτα να ρωτήσω τον ίδιο.

5. Μαμά, μας ετοίμασες το φαγητό;

Όχι, παιδιά μου, δεν _____ ετοίμασα. Έχω χίλιες δουλειές να κάνω! Να _____ ετοιμάσετε μόνοι σας, μεγάλοι είστε!

7. Συμπληρώνω όπως στο παράδειγμα

Να σας πω ένα πραγματικό ανέκδοτο; **πετάχτηκε** (πετάγομαι) μια φίλη της μαμάς. Όταν _____ (φέρνω) για πρώτη φορά υπολογιστή στο σχολείο, τον _____ (βάζω) στο γραφείο του διευθυντή. Αυτός δεν _____ (ξέρω) και πολλά και ανάμεσα στα άλλα που _____ (κάνω) ήταν ότι μια μέρα _____ (παίρνω) τηλέφωνο τον τεχνικό και του _____ (λέω) ότι ο υπολογιστής _____ (τρώω) τις δισκέτες.

- Τι εννοείτε; _____ (ρωτάω) ο άνθρωπος

- Ε, να... _____ (βάζω) πολλές δισκέτες, αλλά _____ (χάνομαι) μέσα στον υπολογιστή.

Ο τεχνικός _____ (έρχομαι) στο σχολείο και _____ (βλέπω) περίπου δέκα δισκέτες μέσα στο κουτί του υπολογιστή, γιατί ο διευθυντής μας _____ (ρίχνω) τις δισκέτες σε ένα κενό που _____ (υπάρχω) ανάμεσα στο ντράιβ για τα σιντί και το ντράιβ για τη δισκέτα...

8. Λέω σε ένα φίλο ότι πέρασα απαίσια στις περσινές καλοκαιρινές διακοπές και ότι θα μπορούσαν να ήταν καλύτερες αν... Αλλάζω τις παρακάτω προτάσεις, όπως στο παράδειγμα, κάνοντας υποθέσεις για το πώς θα ήταν καλύτερα τα πράγματα

1. Ο μπαμπάς δεν είχε πολλή άδεια και έμεινε πολύ λίγο μαζί μας.

Αν ο μπαμπάς είχε περισσότερη άδεια θα έμεινε περισσότερο μαζί μας.

2. Χτύπησα το χέρι μου και δεν μπορούσα να παίξω.

3. Η γιαγιά τσακώθηκε με τον παππού και ήρθε μαζί μας.

4. Φύσαγε συνέχεια και δεν κολυμήσαμε σχεδόν καθόλου.

5. Έβρεξε αρκετές φορές και κλειστήκαμε στο σπίτι.

6. Χάσαμε το τρένο και περιμέναμε άλλη μια μέρα στο σταθμό.

9. Υπογραμμίζω το σωστό

1. Η Μαρία εκνευρίζεται να μαλώνει / μαλώσει με τους φίλους της.
2. Η Μαρία δε θέλει να μαλώνει / μαλώσει και σήμερα με τους φίλους της.
3. Ο Φίλιππος βλέπει την Ελένη να έρχεται / έρθει στην πλατεία.
4. Ο Φίλιππος προλαβαίνει να έρχεται / έρθει στο σπίτι του Αλέξανδρου.
5. Ο Αλέξανδρος είναι έτοιμος να φωνάζει / φωνάξει την Ελένη.
6. Ο Αλέξανδρος ακούει την Ελένη να τον φωνάζει / φωνάξει.
7. Ακόμα να κουράζονται / κουραστούν τα παιδιά μετά από τόσο παιχνίδι;
8. Τα παιδιά νιώθουν να κουράζονται / κουραστούν μετά από τόσο παιχνίδι.
9. Αισθάνομαι να περπατάει / περπατήσει ένα έντομο πάνω στο χέρι μου.
10. Το μωρό σηκώθηκε όρθιο, αλλά δεν κατάφερε να περπατάει / περπατήσει.

10. Συμπληρώνω τα κενά με ρήματα που δείχνουν το αντίθετο όπως στο παράδειγμα (σταματώ, κουράζομαι, συνεχίζω, παύω, συνηθίζω)

Γιάννης: Φίλιππε, συνεχίζεις να βλέπεις τηλεόραση;

Φίλιππος: Όχι, _____ να βλέπω εδώ και μισή ώρα!

Μαρία: Ελένη, σου αρέσει να βλέπεις αισθηματικές ταινίες;

Ελένη: Όχι, _____ να βλέπω τέτοιες ταινίες, προτιμώ τις αστυνομικές!

Αλέξανδρος: Αντόνιο, _____ να μαθαίνεις γαλλικά;

Αντόνιο: Όχι, σταμάτησα να μαθαίνω εδώ και δύο μήνες.

Γκλόρια: Μαρία, άρχισες να μαγειρεύεις εσύ τώρα που λείπει η μητέρα σου;

Μαρία: Ναι, αλλά _____ πολύ γρήγορα, αφού ό,τι έφτιαχνα ήταν για πέταμα!